

Na kraji priepasti (Kriššák)

Na kraji priepasti
on celý, celý život stál
na kraji priepasti
čo z toho, čo z toho mal?

Na mračnách búrkových
čo víchor vial
v ústrety hrebeňom
osudných skál

zračia sa znamenia
budúcich chmár
mámivé odlesky
vpísané v tvár

Na kraji priepasti
nikdy ju však nevnímal
na kraji priepasti
čo čaká, čaká už na kar

Do mysli hrnie sa
čo život dal
vícia predsmrtná
čo život vzal

konal a pracoval
smial sa a klial
a teraz, po rokoch
má v očiach kal

však vidí stále viac
neskoro, žiaľ

Na kraji priepasti
v súmraku koniec sa blíži
na kraji priepasti
a večnosť cestu mu skríži

Do kolien zráža ho
kolobeh liet
nepriazni vzdoruje
už nech jej niet

úskalia života
- bezbrehá dial'
a na ich vrchole
on v dumách stál

